

خشونت سیستماتیک علیه زنان پناهجو

به مناسبت روز جهانی مبارزه علیه خشونت بر زنان

ما امروز شاهد خشونت فزاینده ای علیه زنان در مقیاس جهانی هستیم. هم چنین با افزایش تعداد مهاجرین خشونت ها علیه مهاجرین بخصوص در مناطق جنگ زده و یا در مسیر های خطرناک مهاجرت روبه فزونی است. در نتیجه می توان تصور کرد که در چنین شرایطی خشونت علیه زنان پناهجو و مهاجر چه ابعاد هولناکی به خود می گیرد.

در مناطق خاورمیانه مانند ایران، افغانستان، عراق، سوریه، لیبی، یمن، پاکستان، عربستان سعودی، عمارات و ... که بنیادگرایان اسلامی یا در قدرت سیاسی اند و یا از قدرت نظامی برخوردارند قدرت و حاکمیت خود را با خشونت علیه زنان اندازه می گیرند.

زنان پناهجو حتی در شرایطی که توانسته باشند از منطقه جنگی و خطراتی که جنگ و دسته های نظامی برای آنها ایجاد می کند، بیرون شوند همچنان در معرض خشونت قرار خواهند داشت.

کاملاً توهم است اگر تصور شود که کمپ های پناهجویی برای زنان مهاجر جای امنی است. نه تنها جای امنی نیست بلکه خطرات جدی امنیت آنها و موقعیت، سلامت و بهداشت آنها را تهدید می کند.

علیرغم کنفرانس ها و توافق نامه ها برای پایان دادن به این اوضاع گزارش های متنوع از کمپ های پناهجویی در نقاط مختلف جهان حاکی از آن است که نه تنها تفاوتی در این شرایط حاصل نشده است بلکه زنان پناهجو همچنان از خشونت فیزیکی و جنسی که بر پایه تبعیضات استوار است در ابعاد هولناکی رنج می برند و بدتر ابعاد گسترده تر و هولناک تری بخود می گیرد.

چنین خشونتی حتی با زنان پناهجویی که توانسته اند خوان های سخت مهاجرت به اروپا را طی کنند و در مسیرهای خطرناک جان سالم بدر کرده اند همراه مانده است.

زنان پناهجویی که تلاش کرده اند از دست دسته های نظامی در آفریقا و یا گروه ها و دولت های بنیادگرای اسلامی در خاور میانه و یا از دسته های فاشیستی مذهبی هند و و یابودایی در میانمار بگریزند هفته ها در دریاها و در پشت دروازه های ورود به کشورها باقی می ماند و یا با زور و فشار نیروهای مرزی و گارد های ساحلی به عقب رانده می شوند. نمونه های آن در تایلند و مالزی و اندونزی بسیار بوده است. زنان مهاجری که تلاش کرده اند از دست قاچاقچیان انسان و دسته های نظامی و بنیادگرا چه اسلامی، هندو و یا بودایی و .. بگریزند، ریسک گرفتار شدن و ماندن در کمپ ها و بازداشتگاه های لیبی، مالزی، ترکیه، یونان و ... را در خود دارد جایی که ممکن است تا بیش از ۱۸ ماه در این بازداشتگاهها گرفتار بمانند و در شرایطی مانند لیبی شاید هرگز راه به بیرون نیابند.

در بسیاری از موارد بخصوص در محیط های بسته ای که همراه با محدودیت هاست مثل کمپ های پناهجویی رفتارها و برخورد های معمول و متعارف در هم شکسته می شود و خشونت ها اوج می گیرند، بخصوص هنگامی که این خشونت ها علیه زنان باشد. در چنین شرایطی تجاوز و یا تجاوز گروهی به زنان و دختران توسط مهاجرین مردی که بصورت باند درآمده اند بکررات اتفاق افتاده است. در برخی شرایط در کمپ های پناهجویی زنان و دختران تنها برای گریز از تجاوز علیرغم میل شان به ازدواج تن داده اند. زندگی در کمپ و دعوای درون کمپ ها میان باندهای ملت های مختلف منجر به خشونت به زنان از جمله تجاوز و خشونت جنسی علیه زنان دیگر ملیت ها شده است.

همچنین شرایط طاقت فرسا و عصبی این کمپ ها خشونت ها علیه زنان توسط مردان خانواده را نیز گسترده تر کرده است.

اما بدتر اینکه این خشونت ها و سوء استفاده های خشم آور تنها توسط ساکنین کمپ ها اتفاق نمی افتد بلکه توسط مسئولان اداره پناهجویی و مسئولین کمپ ها و حتی کارکنان "سازمانهای بشردوستانه" نیز صورت گرفته است. مثلاً گزارشهایی حاکی از آن است که دختران توسط کارکنان سازمانهای "بشردوستانه" و نیروهای امنیتی در گینه، لیبیا و سییرا لئون مورد سوء استفاده جنسی قرار گرفته اند. بارها سربازان حافظ صلح از کشورهای اروپایی و کارکنان سازمان های بشردوستانه متهم به سوء استفاده جنسی از دختران خردسال در کشورهای جهان سوم شده اند. یک نمونه گزارشی است مربوط به این که که صدها دختر در یک کمپ پناهجویی در نیجریه مورد تجاوز قرار گرفتند و سپس به قاچاقچیان سکس فروخته شدند.

یک سازمان غیر دولتی در لبنان در گزارشی از کمپ های پناهجویان سوری می گوید که نیمی از زنان پناهجوی سوری مورد سوء استفاده جنسی قرار گرفته اند. جالب این که بنا بر همین گزارش بسیاری از این زنان آرزوی برگشت فوری به سوریه را داشته اند علیرغم اینکه جنگ در سوریه بشدت ادامه داشت و خطرهایی که باعث فرار آنها شده بود همچنان در انتظار آنها بود.

یکی از اشکال خشونت علیه زنان پناهجو توسط قاچاقچیان و رابط های آنها اعمال می شود. زنانی که تنها و یا با فرزندان شان سفر می کنند بخصوص در موقعیت شکننده تری قرار می گیرند. در بسیاری موارد زنان در مصاحبه با کسانی که در مورد خشونت علیه زنان پناهجو تحقیق کرده اند، گفته اند که در سفر مورد تجاوز و یا سوء استفاده جنسی قرار گرفته اند. مثلا یکی از زنان گفته بود که او توسط قاچاقچی مورد تجاوز قرار گرفته و شديدا مجروح شده است. در بسیاری موارد مصاحبه شوندگان گفته اند که قاچاقچیان آنها را به زور مجبور به رابطه جنسی کرده اند و یا از آنها به جای هزینه انتقال به مقصد خواهان رابطه جنسی بوده اند.

همچنین برخی از کارکنان سازمان های غیر دولتی در کاله فرانسه به فشار قاچاقچیان بر برخی از زنان برای رابطه جنسی با دیگران اشاره کرده اند، به گونه ای که شبکه ای از تن فروشی را در درون این کمپ تشکیل داده بودند.

همچنین در تحقیق دیگری از زنان پناهجو در جزیر کاس یونان که از طریق ترکیه به آنجا آمده بودند در مصاحبه گفته اند که آنها مورد خشونت پلیس ترکیه و گاردهای ساحلی آن قرار گرفته اند. به طور مثال یکی از زنان پناهجو گفته که توسط پلیس ترکیه بازداشت و به مدت ۴۵ روز زندانی شده است و در تمام آن مدت از شوهرش جدا و مورد خشونت وحشیانه جنسی قرار گرفته است. بر اساس گفته یکی از روانشناسان «دکتران بدون مرز» این زن پناهجو دچار ترمای شدید شده است.

بدون شک وقایع بسیار وحشتناکتر و وخیمتری از آنچه در اینجا اشاره شد در کمپ های پناهجویی می گذرد. نه تنها در ترکیه و لبنان بلکه در اردن و یا لیبی جایی که زنان پناهجو ممکن است پس از تجاوز گروهی در بازارهای برده جنسی برای کشورهای آفریقایی و عربی به فروش برسند و حتی در مواردی پس از تجاوز و کشتن ارگانهای بدن آنها به فروش برسد.

با محدودیت های بیشتر کشورهای اروپایی علیه پناهجویان و مسدود کردن راههای ورود به اروپا کار قاچاقچیان انسان پر رونق تر شده قیمت آنها برای انتقال به اروپا هم بالاتر رفته و امکان فشار آنها به زنان و شکنندگی زنان را در مقابل آنها بیشتر کرده است، علاوه بر آن نه تنها در مسیر راه بلکه به طور کلی و در درون کشورهای اروپایی به خشونت های بیشتر و وحشیانه تر علیه زنان پناهجویان بیشتر دامن زده شده است.

فشار کنونی کشورهای اروپایی بر پناهجویان، شکننده گی، و عدم امنیت زنان پناهجو را که خود از تبعیض جامعه مردسالار رنج می برند چند برابر کرده است. زنانی که بامشکلات عدیده تلاش کرده اند که به تنهایی و یا با خانواده خود را به اروپا برسانند، تا خود را از درگیری ها و خشونت ها برهاند در مسیر راه و یا در کشور مقصد هدف خشونت های زن ستیزانه ی جدیدی قرار می گیرند. عدم امکانات برای زنان مهاجری که بدون هیچگونه امکان مالی به کشور مقصد می رسند و با مشکلات اقامت و نداشتن کار و مکان زندگی روبرو می شوند. شرایط را برای خشونت بیشتر فراهم می کند.

چنین شرایطی باید پایان یابد. کشورهای اروپایی و دیگر کشورهای امپریالیستی که راه های ورود به کشور خود را هر چه بیشتر محدود می کنند در آفریدن بحران پناهجویی نقش اصلی را دارند و در حقیقت از مسببین اصلی جنگ ها و شرایط اسفناک اقتصادی در کشورهای تحت سلطه می باشند، عواملی که باعث فرار ساکنین آنها از آن شرایط نا هنجار می شوند.

مبارزه برای جهانی بدون مرز (افغانستان- ایران)

25 نوامبر ۲۰۲۰

email: riawwb2017@gmail.com

Facebook.com/riawwb

website: www.ri-awwb.orgriawwb

Instagram: aworldwithoutborders

Youtube: www.youtube.com/channel/UCRVpQHnc2v-F8sTYAe7ddg